

FOZZY
Sin and Bones
Amerikaanse Power
Metal

Uitgeverij:
Century Media

* * * *

We schrijven enkele jaren geleden. Rapmetalband Stuck Mojo maak zijn doortocht in België. De organisatie is in handen van een kleine vereniging die doet denken aan de plaatselijke scouts en de promotie vooraf is nagenoeg onbestaande. Slechts enkele betalende bezoekers dagen op. De meeste toeschouwers blijken bij de organisatie zelf te horen, maar toch geeft de band het beste van zichzelf. Tijdens een interview in zijn trailer blijkt gitarist Rich Ward een beetje gefrustreerd te zijn over het gebrek aan succes van 'zijn' Stuck Mojo, maar neemt hij ook alles filosofisch op en overtuigt hij ons van het feit dat het hem vooral om de liefde voor muziek te doen is.

Ondertussen zijn we 2012 en is Ward niet bekend aan het worden met zijn Stuck Mojo, maar enigszins wel met Fozzy. De band opereert een beetje in de marge van het metallandschap, maar is met *Sin and Bones* toch aan zijn vijfde werk toe. Niet geheel toevallig gaat het bovendien om het beste, meest veelzijdige album dat Fozzy al heeft uitgebracht.

Ward is een échte 'zuiderse' Amerikaan (we denken niet dat de man voor Obama heeft gestemd, trouwens) en dat betekent gelijk ook dat zijn gitaargeluid een aantal erg duidelijke kenmerken bezit: behoorlijk heavy, strak en stevig hakkend, met hier en daar wat pull-offs of

Categorie

In het kort

Score

Techniek

Ward is niet de meest technische gitarist ooit, maar de man heeft altijd al strak gespeeld en laat op *Sins and Bones* ook horen dat hij progressievere stukken aankan.

ABCDEFGHI

Songs

Er zitten een aantal uitschieters op dit album, maar ook geen enkele echte zwakke song. Bovendien is er voldoende variatie om alles spannend te houden.

ABCDEFGHI

Zang

Worstelaar Chris Jericho is geen groot talent, maar kent de beperkingen van zijn stem en klinkt bovendien toch wel veel beter dan je zou kunnen verwachten.

ABCDEFGHI

Productie

Sterke productie, maar hier en daar zouden bepaalde keuzes het album nog beter gemaakt hebben.

ABCDEFGHI

Score

Waarschijnlijk het beste album van Fozzy tot nu toe.

ABCDEFGHI

tremelobewegingen om alles van wat meer franjes te voorzien. De eerste songs doen dan ook denken aan andere Amerikaanse power of nu-metalbands als Avenged Sevenfold, waarvan zanger M. Shadows overigens komt meebrullen op *Sandpaper*. Vanaf vierde song *Inside My Head* wordt echter duidelijk dat de band meer in zijn mars heeft en zich ook laat inspireren door AOR, melodieuze rock, arenarock en grootheden als Ronnie James Dio, maar wel altijd zonder het metalen hart daarbij te verliezen. De titelsong laat dan weer horen dat Ward toch nog gegroeid is als gitarist en ook iets complexere, boeiende riffs uit de mouwen kan schudden.

Overigens zullen sportfans ongetwijfeld weten dat zanger Chris Jericho in de States een gevierde worstelaar is, maar ook als zanger van Fozzy doet de man het verre van slecht. Goed, er zijn zeker beter metalvocalisten te vinden, maar op gevoeliger songs zoals het erg aanstekelijke *A Passed Life* is – ondanks de effecen – toch te horen dat de man echt wel kan zingen. *She's My Addiction*, waarop Phil Campbell van Motörhead een solo heeft ingespeeld, barst dan weer van dezelfde energie die we ook van Stuck Mojo kennen, terwijl *Shine Forever* resoluut voor een erg meeslepend sfeertje gaat en *Dark Passenger* na een licht orkestrale intro een goed evenwicht vindt tussen voorzichtige symfonische elementen en het soort riffs waar Dimebag Darrell vroeger een patent op had. Dé uitschieter op dit album wordt echter gereserveerd voor het einde, want met het meer dan 11 minuten lange *Storm the Beaches* benadrukt de band dat ook

progressievere songs hen wel liggen. Ook het thema, dat is opgebouwd rond een soldaat die tijdens de Tweede Wereldoorlog op weg is naar het slagveld, is een schot in de roos.

Sin and Bones is een verrassende, meezingbare, maar ook oer-Amerikaanse cd die doet vermoeden dat Fozzy misschien wel een van de meest onderschatte bands van het moment is.

Meer info: www.fozzyrock.com

Dirk Vandereyken

Copyright Dirk Vandereyken 2012

